

Plenaire vergadering van de Eerste Kamer op dinsdag 9 oktober 2018

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer,
Mr. A. Broekers-Knol

Herdenking Marten Bierman (1939 - 2018)

Op 27 augustus jongstleden overleed op 78-jarige leeftijd Marten Bierman, oud-senator voor de fractie-Bierman en later de OSF. Hij was lid van de Eerste Kamer van 13 juni 1995 tot 10 juni 2003.

Marten Bierman werd op 5 september 1939 geboren in Amsterdam. Hij studeerde architectuur en stedenbouwkunde aan de Technische Hogeschool in Delft. Als student bedacht hij in 1962 het plan om de Amsterdamse grachten voor het openbaar vervoer per trabo te gebruiken, een combinatie van tram en boot.

Na zijn afstuderen werkte de heer Bierman als medewerker stedenbouw en architectuur bij De Groene Amsterdammer, als planoloog bij De Volkskrant, en was hij medewerker aan de vakgroep Bestuurskunde van de Universiteit van Amsterdam. In 1975 begon hij bij SISWO, het interuniversitair Instituut voor Sociaal-Wetenschappelijk Onderzoek/Instituut voor Maatschappijwetenschappen. Hij werkte daar ruim 25 jaar, de laatste jaren als coördinator ruimtelijke ontwikkelingen. In 2001 werd hij directeur van zijn eigen Raadgevend Ingenieursbureau.

De politieke carrière van de heer Bierman begon in de jaren tachtig van de vorige eeuw. Hij was in 1983 secretaris van Groen Platform, de voorganger van De Groenen. Bij de Tweede Kamerverkiezingen van 1986 was hij lijsttrekker voor de Federatieve Groenen en in 1989 stond hij derde op de lijst van De Groenen voor de Tweede Kamer. In 2002 was hij Tweede Kamerkandidaat voor Leefbaar Nederland.

Van 2006 tot 2010 was de heer Bierman wethouder namens de Ouderen Partij Zandvoort, Hij had een uitgebreide portefeuille met onder meer de door hem geliefde beleidsterreinen woningbouw, ruimtelijke ordening, en grondbeleid. Voor Red Amsterdam was hij van 2011 tot 2015 duoraadslid in de Amsterdamse

gemeenteraad. Bij de verkiezingen voor het Europees Parlement in 2014 was hij kandidaat voor de partij Ikkiesvooreerlijk.eu.

Op 13 juni 1995 werd de heer Bierman beëdigd als lid van de Eerste Kamer en vormde hij de eenmansfractie Bierman. Hij vertegenwoordigde een groep van zes regionale partijen en De Groenen waarvan hij zelf lid was. De fractie-Bierman was een voorloper van de Onafhankelijke Senaatsfractie die Bierman leidde na de verkiezingen van 1999. Met de OSF vertegenwoordigde Bierman dertien provinciale partijen waarvan zes partijen zich 'leefbaar' noemden. Hij bleef lid van deze Kamer tot 10 juni 2003.

Over de OSF zei Marten Bierman in 2003: "Het ontstaan van nieuwe partijen is veelal inherent aan het bestaan van onvrede. Burgers voelen zich niet gehoord en sluiten zich dan aan bij een nieuwe partij. Het CDA is toch ook ontstaan uit onvrede?"

In zijn maidenspeech in de Eerste Kamer bij de behandeling van het Structuurschema Groene Ruimte op 12 september 1995 kon de heer Bierman veel van zijn kennis en ervaring van de ruimtelijke ordening én van zijn liefde voor de natuur kwijt. Hij zei: "Ik denk dat velen met mij deze bespreking ervaren als een opluchting. Eindelijk spreken wij nu een keer over het landelijk gebied niet als achtertuin van de Randstad, waarin weer de nodige zware infrastructuur moet worden ondergebracht. Neen, wij hebben het nu over de intrinsieke waarden."

Toenmalig Kamervoorzitter Herman Tjeenk Willink feliciteerde Bierman met de woorden: "Ik constateer dat u uw eerste proeve van bekwaamheid hier hebt afgelegd door (...) niet een uitgeschreven verhaal voor te lezen, maar uw betoog te houden van een A5-je met aantekeningen. De reputatie die u vooruitgegaan is, is dat u bij uitstek deskundig bent op het terrein dat wij vandaag behandelen. Ik denk dat u dat inderdaad hebt laten zien."

De heer Bierman zorgde in 1995 met zijn eenmansfractie voor een novum. Alleen Tweede Kamerfracties kregen financiële middelen voor wetenschappelijk onderzoek, scholing en vorming. De fractie-Bierman was echter alleen in de Eerste Kamer vertegenwoordigd. Met hulp van toenmalig minister van

Binnenlandse Zaken Hans Dijkstal kwam er met ingang van 1 januari 1997 toch subsidie voor de fractie-Bierman. Met dat geld werd de Stichting Ir. Marten Bierman opgericht. De heer Bierman zei blij te zijn met deze ontwikkeling: "We kunnen nu professionaliseren, een blad als Locomotie (dat nog steeds bestaat!) uitbrengen, nieuw onderzoek starten. Den Haag kan niet meer om dit nieuwe, politiek onafhankelijke geluid heen."

Naast zijn politieke carrière, was de heer Bierman onder andere oprichter en later voorzitter van de IJsselmeervereniging, oprichter van de milieubeweging GRAS, lid van de Werkgroep 2000 die begin jaren zeventig van de vorige eeuw toekomstonderzoek deed en redacteur van het tweemaandelijks tijdschrift 'Plan'.

Ter gelegenheid van zijn vertrek bij SISWO in 2001 verscheen de bundel 'Bierman, welke Bierman. 25 jaar eigenwijsheid van een veelkunner'. Zoals de ondertitel al suggereert: de heer Bierman was een veelzijdig man. Hij was namelijk ook regisseur van bekroonde natuurfilms, winnaar van architectuurprijsvragen en beeldend kunstenaar, graficus om precies te zijn. Het Stedelijk Museum in Amsterdam organiseerde in 1969 een overzichtstentoonstelling van zijn werk en in 2001 was een deel van zijn etsen te zien in de wandelgang van deze Kamer.

In 2008 werd de heer Bierman benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

In zijn lange maatschappelijke en politieke leven stelde de heer Bierman zich tot doel om Nederland zo mooi mogelijk te maken, waarbij milieu en de natuur op de eerste plaats kwamen. In zijn eigen woorden: "Je moet keuzes maken als je de wereld wilt verbeteren."

Moge ons respect voor zijn persoon en zijn verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor zijn familie en vrienden.

Ik verzoek een ieder om een moment stilte in acht te nemen.